

Hluchota voči Bohu ohrozuje Cirkev aj svet

vdp. Radovan Rajčák

2. januára 2021 ✝ Cirkev ✝ Homília

„Zjavila sa milosť Božia na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožností a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne.“

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen

Božský Spasiteľ, drahí bratia a sestry, nás volá za sebou do chrámu. Svätá Cirkev smeruje oči nášho duchovného zraku na tajomstvo Pánovej obriezky, ktorej sa podvoľuje. Obriezka bola znakom zmluvy medzi vyvoleným Božím národom a Bohom samotným. Vyjadrovala prijatie Pánovho Zákona, podvolenie sa jeho príkazom a vyčlenenie sa z bezbožníckej spoločnosti ľudí, ktorí nehľadajú Pána, ktorí sú vylúčení z Božích prisľúbení. Prijatie Pánovho Zákona očisťuje dušu. Potreboval však Spasiteľ takéto očistenie?

Sv. Ambróz odpovedá, že sa podriadil Zákonomu, aby získal tých, ktorí sú mu podriadení a zároveň, aby ho naplnil a prekonal. *„Najprv bol obrezaný podľa Zákona, aby Zákon neporušil, neskôr bol obrezaný krížom, aby Zákon naplnil.“* Takto nás vedie ku Kristovej vykupiteľskej obete na kríži. Pretože dnešný sviatok je prvou obetou, ktorú Kristus prináša a ktorá sa zavŕši jeho krížom. Obriezka sa podľa nariadení Zákona mala konať na ôsmy deň. Tento deň má však omnoho hlbší význam, ktorý sa práve v Kristovi odhaľuje – ôsmy deň je dňom vzkriesenia. Tento ôsmy deň prekonáva prvý deň stvorenia a predstavuje pokoj od hriechu a dosiahnutie toho, v čo človek dúfal.

Dnešné tajomstvo z Kristovho života je tak predobrazom nového života v Kristovi, vzkriesenia z hriechu a zrodením nového človeka. Je teda predobrazom sviatosti krstu. Krst nás totiž štepí na Kristovho telo, ktorého sa stávame v tej chvíli údmi. Ponára nás do Kristovej smrti, ako píše sv. Pavol: *„Neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení?“* **Krst nás očisťuje od všetkých hriechov - dedičného i osobného**, vtlačá našej duši nezmazateľný charakter (krst nemožno odstrániť, neexistuje nijaké „odkrstenie sa“. Ak sa človek nechá formálne vypísať z Cirkvi, neprejde do stavu „pred krstom“).

Krst vlieva do duše človeka všetky dary Ducha Svätého a umožňuje viesť nadprirodzený kresťanský život. Krst je skutočným vzkriesením, pretože človeka neponecháva v hriechoch a hriešnych nerestiach. **Milosť Božia** pôsobí tak, aby vyviedla človeka z hriechu. Na toho, kto nie je pokrstený, kto nemá dar nadprirodzeného života v Bohu, môže pôsobiť milosť Božia iba akoby zvonka, nepriamo.

Boh nepokrsteného vedie k sebe, k tomu, aby sa dal pokrstiť, či aby sa čím viac priblížil ku krstu. Na toho, kto bol pokrstený, teda dostal dar nadprirodzeného života, no od neho ťažkým hriechom odpadol, pôsobí milosť pomáhajúca tak, že ho **vyrušuje a spôsobuje nepokoj v jeho duši**. Tým ho vedie k tomu, aby sa vrátil k Pánovi, obnovil v sebe Božský život vo sviatosti zmierenia. Pre mnohých môže byť zdrojom životného nepokoja, ktorý zakúšajú. Tento neustane, pokiaľ človek neotvorí dvere srdca Pánovi. Ako to píše sv. Augustín: *„Nespokojné je moje srdce, Bože, kým nespočinie v tebe.“* Na človeka nachádzajúceho

sa v milosti posväcujúcej, teda v stave priateľstva s Bohom, pôsobí milosť iným druhom nepokoja, ktorý opisuje sv. Pavol slovami: „*Kristova láska nás ženie...*“

Človeka ženie oheň lásky blčiaci v jeho vnútri a pobáda ho, aby budoval svoj duchovný život, aby sa podujal k dielu, **ku ktorému si ho Pán vyvolil** (či v rodine, či v zamestnaní, či v chorobe a utrpení, v rámci farnosti atď.). Pretože Boh sa chce duši zdieľať v čím plnšej miere, aby Ho, ako hovorí sv. Augustín, duša milovala bez miery. Takto je Boh základom všetkej činnosti. Akákoľvek činnosť kresťana totiž vyrastá z komunikácie s Bohom. Kto nekomunikuje s Pánom skrze modlitbu, skrze dôvernú prítomnosť pred jeho sviatostnou tvárou, ten nielenže nie je správne činný, on ani nevie, ako činným byť.

Dnes riešime množstvo ťažkostí a problémov, no málokto si uvedomuje, že ich riešením, teda tou správnu činnosťou je postoj načúvania Pánovmu Slovu, kontemplovanie Božského Spasiteľa ležiaceho v jasliach. Hlavným problémom dneška je neochota načúvať Božiemu Slovu a snaha nezávisieť od Boha. Hlavnou ťarchou nie je morálna bieda – tá je tu prítomná od momentu, kedy prví ľudia okúsili ovocie. Potrebujeme však liek na túto biedu a tou je načúvanie Pánovi. Tam, kde sa totiž prestáva načúvať Pánovi v pokore pred jeho Zjavením – ktoré je ukotvené v Písme a Tradícii, tam sa dáva prednosť ľudskému pohľadu a zadaniu, tam je treba všetko vymyslieť nanovo.

Celá činnosť Cirkvi sa však rodí z načúvania, **nie z debaty**, nie z porád a sympózií. „*Nežiadajú sa od nás myšlienky a ich obhajoba, aby sme boli geniálni, mocní, originálni či novátorskí. Nejde o debaty alebo vzájomné zdieľanie sa, ale predovšetkým o načúvanie učeniu v synovskom postoji.*“ (Aidan Nichols: *The Thought of Benedict XVI. – An introduction to the Theology of Joseph Ratzinger*, London 2006). Aby sme mohli byť naozaj autentickými katolíckmi, aby naše apoštoláty boli skutočne plodné, potrebujeme posilniť duchovný život a poznanie vlastnej viery. Inak nám môže hroziť, že ak nebudeme ochotní načúvať, **ak budeme prezentovať v hádkach len svoje zdanie a závery, Boh nám svoje slovo odníme.**

Príklad máme v samotnom Sv. Písme, v období starozákonného proroka Samuela, kedy sa píše, že „*Božie Slovo bolo vzácne.*“ Nepomôžu nám debaty, zoznamy konšpiračných médií, myslenie jedným smerom, slepá poslušnosť autorite. **Jedinou pomocou je počúvanie toho, čo bolo vždy, všade a od všetkých naprieč stáročiami verené, čo odovzdali apoštoli svojim nástupcom a čo oni prijali od samotného Pána Ježiša Krista.**

Aby sme vedeli načúvať, v dnešný sviatok pozeráme aj na Preblahoslavenú Pannu Máriu. Ona je vzorom načúvania a kontemplácie, z ktorých sa potom rodí poslušnosť Božiemu slovu a jeho zjaveniu. O nej Sv. Písmo hovorí, že „*zachovávala všetky veci vo svojom srdci a premýšľala o nich*“. V túto chvíľu sa vydajme **cestou Panny Márie**. Nenechajme sa oklamať lacnými spirituálnymi rečami. Opierajme sa o nadprirodzenú vieru Cirkvi, o to, čo Cirkev vždy hlásala a čo nie je možné zmeniť len preto, „*lebo je výnimočný stav*“.

Sv. Jozef, ty si ochrancom sv. Cirkvi, zastaň sa jej v tejto vážnej hodine, aby sme pod tvojou ochranou dospeli k nebeskej vlasti, kde nás s tvojím Božským dieťaťom očakáva Nepoškvrnená Panna Mária, všetci anjeli a svätí, ktorých ctíme a milujeme. AMEN

Pochválený buď Ježiš Kristus!

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hluchota-voci-bohu-ohrozuje-cirkev-aj-svet/>